

timonio, ceteris longè præstans animi robore, belli scientia, clientelarum multitudine, & gloriosi claritudine cognominis; quippe Magni Imperatoris titulum publico suffragio consecutus. Hunc obtinebat locum Membertous inter Souriquios, qui Acadiam, circa ostia Laurentiani amnis, incolunt. Ejus filium difficili ægritudine conflictatum P. Biardus invisit. Miratur nihil triste in tugurio; non planctum, non flebiles nænias: imo epulum, choream, & duos tresve canes alligatos. Quærit quid hæc sibi velint. Respondent juvenem brevi esse moriturum, amicos vocatos: illis epulum parari: funebrem choream postea ducendam: canes, quos videbat, interficiendos, placandis mortui Manibus. Exclamavit Pater nequaquam ista Christianis hominibus convenire, & impias consuetudines graviter increpuit. Senior, adolescentis parens, ignorantiam excusavit; ceterum se ac filium in ipso esse potestate; doceret, juberet, imperata facturos. Sacerdos vetuit ne canes interficerentur: saltatores importunos amandavit: epuli partem, quæ superstitionis habere nihil videbatur, permisit: in primis autem, ne deponeretur penitus ægroti cura prohibuit; imo suavit ut ad Gallorum domicilia, quamvis longè disjuncta, deportaretur; sperare se, favente Deo, futurum ut convalesceret. Benignè auditus est à Membertoo: delatus æger ad nos fuit, ridentibus, ac bolum tantum tam subito è faucibus ereptum sibi dolentibus veneficis, & circulatoribus, quorum sententiâ conclamatus adolescens vivere posse negabatur. Ac